

Η ελληνική νομοθεσία
για τις εξωχώριες (off-shore) επιχειρήσεις*

Βασιλείου Α. Δούβλη
Δικηγόρου

Επ. Καθηγητή Παντείου Πανεπιστημίου Αθηνών

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

Εισαγωγή

- I. Έννοια και Μορφές Εξωχωρίων Επιχειρήσεων
  - A. Έννοια
  - B. Μορφές
    - 1. Εμποροβιομηχανικές επιχειρήσεις
    - 2. Ναυτιλιακές επιχειρήσεις
    - 3. Πιστωτικές μονάδες
    - 4. Τεχνικές επιχειρήσεις
- II. Προϋποθέσεις Νόμιμης Εγκατάστασης και Λειτουργίας στην Ελλάδα
  - A. Εμποροβιομηχανικές επιχειρήσεις
  - B. Ναυτιλιακές επιχειρήσεις
  - Γ. Πιστωτικές μονάδες
  - Δ. Τεχνικές επιχειρήσεις
- III. Παρεχόμενες Απαλλαγές και Διευκολύνσεις
  - A. Εμποροβιομηχανικές επιχειρήσεις
  - B. Ναυτιλιακές επιχειρήσεις
  - Γ. Πιστωτικές μονάδες
  - Δ. Τεχνικές επιχειρήσεις

Συμπεράσματα

---

* Προδημοσίευση από τον Τιμητικό Τόμο 'Άλκη Αργυριάδη.

Εισαγωγή

Η όποια πρώτη επαφή του νομικού ή άλλου επιστήμονα ή και του επιχειρηματία ακόμη με το ζήτημα των εξωχωρίων ή άλλως υπερακτίων εταιριών και γενικότερα επιχειρήσεων (off-shore companies or enterprises) κατευθύνει δυστυχώς, σχεδόν αυθόρμητα τη σκέψη προς ύποπτες ή τουλάχιστον μη "ευθείες" οδούς. Τούτο διότι, κατά ένα σημαντικό τουλάχιστον τμήμα της, η διεθνής επιχειρηματική πρακτική θα πρέπει να γίνει παραδεκτό, ότι χρησιμοποίησε μέχρι σήμερα τον θεσμό των εξωχωρίων επιχειρήσεων για την παράκαμψη ορισμένων τυπικών νομικών κανόνων και διαδικασιών, που στην απλούστερη των περιπτώσεων είχε ως στόχο την αποφυγή επιβολής ορισμένων δασμολογικών ή ευρύτερα φορολογικών επιβαρύνσεων. Αποτέλεσμα αυτής της πρακτικής ήταν να αποκτήσει ο θεσμός μια συνειρμική ταύτιση με τους "φορολογικούς παραδείσους", το λαθρεμπόριο, το "ξέπλυμα" χρήματος και άλλες παράνομες ή ημι-παράνομες δραστηριότητες. Περαιτέρω συνέπεια αυτής της μερικής έστω πορείας του θεσμού στις διεθνείς συναλλαγές ήταν η σχετική έως έντονη επιφυλακτικότητα πολλών κρατών απέναντι στην υιοθέτηση αντίστοιχου νομικού πλαισίου λειτουργίας τέτοιων επιχειρήσεων. Εξ άλλου, παρατηρείται το φαινόμενο σε ορισμένες χώρες που διαθέτουν σχετική νομοθεσία να υπάρχει απροθυμία βελτίωσης και εκσυγχρονισμού αυτού του νομικού πλαισίου λόγω του φόβου μήπως κατηγορηθούν, ότι με τον τρόπο αυτόν υποθάλλουν γενικότερα παράνομες δραστηριότητες στο έδαφος τους.

Μεταξύ των τελευταίων αυτών χωρών φαίνεται ότι συγκαταλέγεται και η Ελλάδα¹. Το θεσμικό της πλαίσιο για τη λειτουργία εξωχωρίων επιχειρήσεων βασίζεται στον α.ν. 89/1967 "περί εγκαταστάσεως εν Ελλάδι αλλοδαπών εμποροβιομηχανικών εταιριών", όπως αυτός συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε μεταγενέστερα κυρίως από τους α.ν. 378/

1. Σε αντίθεση με την Κύπρο, η οποία επιλέγοντας μια ορθολογικότερη οικονομικά προσέγγιση του όλου θέματος ενόησε θεσμικά, αλλά και πρακτικά-λειτουργικά την ανάπτυξη off-shore companies στο έδαφός της, ενισχύοντας έτσι σημαντικά την οικονομία της μέσω της προώθησης των διεθνών συναλλαγών. Σχετικά με το καθεστώς των off-shore companies στην Κύπρο, βλ. *Τ. Τορναρίτη*, Η νομική θέση των υπερακτίων εταιριών στην Κύπρο, Μελέτες Ν. Δελούκα, τ. II, 1989, 979 επ., *Α. Ηλιόκαυτου*, Το δίκαιο των κυπριακών εταιριών και η φορολόγηση των κερδών των, "Ν", 8.10.91, 8, *Α. Φούττη*, Κυπριακές υπεράκτιες εταιρίες: Εγγραφή και άλλες βασικές πληροφορίες, "Ν", 7.10.95, 4.

1968, ν. 27/1975 και 814/1978. Επίσης, ειδικά γις τις αλλοδαπές τεχνικές επιχειρήσεις ισχύει ανάλογο προνομιακό καθεστώς με βάση τον ν. 4171/61². Στη συνέχεια, θα διερευνήσουμε αφενός μεν την έννοια και τις μορφές εξωχώριων επιχειρήσεων κατά το ελληνικό δίκαιο (I), αφετέρου δε τις προϋποθέσεις νόμιμης εγκατάστασης και λειτουργίας των επιχειρήσεων αυτών στην Ελλάδα (II) καθώς και τις αντίστοιχα παρεχόμενες από το ελληνικό δίκαιο απαλλαγές και διευκολύνσεις (III). Η μελέτη αυτή ολοκληρώνεται με την εξαγωγή των σχετικών συμπερασμάτων.

I. Έννοια και Μορφές Εξωχώριων Επιχειρήσεων

A. Έννοια

Προκαταρκτικά επισημαίνεται ότι οι εξωχώριες ή υπεράκτιες επιχειρήσεις αποτελούν αλλοδαπές κατ' αρχήν νομικές ή/και οικονομικές οντότητες σε σχέση με τον τόπο της προνομιακής εγκατάστασης και λειτουργίας τους. Τούτο, κατ' αρχήν επίσης, φαίνεται να αποκλείει τον χαρακτηρισμό ως εξωχώριας μιας επιχείρησης με την ιθαγένεια του τόπου της προνομιακής της εγκατάστασης. Συνεπώς, καμία ελληνικά τυπικά εταιρία ή επιχείρηση δεν θα μπορούσε να επωφεληθεί από το ευνοϊκό off-shore καθεστώς του ελληνικού δικαίου. Παρ' όλα αυτά, όπως θα διαπιστώσουμε στη συνέχεια, το ελληνικό τουλάχιστον δίκαιο εισάγει ορισμένες συγκεκριμένες εξαιρέσεις όσον αφορά ελληνικές επιχειρήσεις, με εξωχώριες όμως κυρίως δραστηριότητες. Αναπόφευκτα βέβαια με τον τρόπο αυτόν εμπλέκεται στο όλο ζήτημα το γνωστό ευρύτερο πρόβλημα της ιθαγένειας των νομικών προσώπων, όπου η σύγχρονη νομική θεωρία και πράξη συγκλίνουν πλέον στην απονομή της εθνικότητας μιας εταιρίας με γνώμονα την πραγματική και όχι απλώς την καταστατική της έδρα σε συνδυασμό και με ορισμένα άλλα στοιχεία, όπως είναι για πα-

---

2. Όσον αφορά γενικά την ελληνική νομοθεσία περί εξωχώριων επιχειρήσεων, βλ. Γ. Μπουρνούς, Η ελευθερία εγκατάστασης επιχειρήσεων και πιστωτικών ιδρυμάτων στην ΕΟΚ, 1981, 177 επ., Γ. Καλαβρού, Το δικαίωμα εγκατάστασης κατά τη Συνθήκη της ΕΟΚ, 1981, 263 επ., Β. Κιάντου, Ιδιωτικό δίκαιο του διεθνούς εμπορίου, 1987, 23, Π. Αρακόπουλος, ΛικΑΕ, Ιβ (1992), 50, 95 επ., με αναφορά σε περαιτέρω βιβλιογραφία, του ιδίου, ΛικΒΙΙΕ, 1994, 57-59, 160 επ. Επίσης, E. Perakis, Doing Business in Europe-Greece, 42, 654 επ.

ράδειγμα το κριτήριο του ελέγχου της εταιρίας από τα οποία φυσικά ή νομικά πρόσωπα³.

Επισημαίνεται εξ άλλου ότι το προνομιακό καθεστώς των εξωχωρίων επιχειρήσεων δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να συγγέεται με το δικαίωμα ουσιαστικής εγκατάστασης και λειτουργίας αλλοδαπών εταιριών στις διάφορες χώρες⁴. Συγκεκριμένα για την Ελλάδα, το τελευταίο αυτό θεσμικό πλαίσιο προσδιορίζεται από το άρθρο 50 ν. 2190/1920 όσον αφορά τις ανώνυμες εταιρίες⁵ και τα άρθρα 57-59 ν. 3190/55 όσον αφορά τις εταιρίες περιορισμένης ευθύνης⁶, σε συνδυασμό βέβαια και με τις αντίστοιχες διατάξεις του κοινοτικού δικαίου⁷. Βέβαια, τα όρια μεταξύ ουσιαστικής ή μη εγκατάστασης ενός νομικού προσώπου στο έδαφος μιας χώρας δεν είναι πάντοτε ευδιάκριτα. Ιδιαίτερα όσον αφορά το ελληνικό δίκαιο, εμφανίσθηκαν στο παρελθόν ορισμένα ερμηνευτικά προβλήματα σε σχέση με την ειδική προστασία περί επαγγελματικών मिθώσεων ακινήτων από εξωχώριες επιχειρήσεις⁸.

Έτσι, ενώ το άρθρο 1, εδ. α' α.ν. 89/67 σε συνδυασμό με το άρθρο 5 α.ν. 378/68 προβλέπει ότι στο προνομιακό καθεστώς των εξωχωρίων

3. Α. Παπαστερίου, Η έδρα των νομικών προσώπων στο ιδιωτικό δίκαιο, 1979, 95 επ., 269 επ., Α. Γεωργακόπουλου, Εγχειρίδιο Εμπορικού Δικαίου, τ. 1-τευχ. 2, Εταιρίες, 1985, 352 επ., Β. Λούβλη, Συγχώνευση εμπορικών εταιριών και θεωρία της επιχείρησης, 1986, 91 επ., 190 επ., Κιάντος, οπ, 52 επ., Ν. Ρόκα, Εμπορικές εταιρίες, 1990 (4η εκδ.), 12, 110., Ε. Νιουραϊός, ΔικΑΕ, Ια (1992), 6, 40 επ., Α. Τζουγανάτου, Ελευθερία εγκατάστασης νομικών προσώπων κατά τα άρθρα 52, 58 ΣυνθΕΟΚ και εταιρικό διεθνές δίκαιο, ΝοΒ, 1994, 14 επ. Πρβλ. επίσης, ΜΙΠρΠειρ 1352/92, ΕΕμπΛ, 1992, 629 επ, όπου διευκρινίζεται ότι το δίκαιο της καταστατικής έδρας των εξωχωρίων επιχειρήσεων διέπει μόνον τη σύσταση και την ικανότητα δικαίου αυτών. Έτσι παλαιότερα και ΕφΠειρ 939/80, ΕΝΛ, 1981, 139 επ.

4. Αυτό άλλωστε είναι και το νόημα της διατύπωσης του άρθρου 4 α.ν. 89/67, το οποίο, μεταξύ άλλων, όριζε ότι δεν θίγονται οι διατάξεις του άρθρου 50 ν. 2190/20, βλ. Δρακόπουλο, οπ, 50, 95.

5. Αντί πολλών, βλ. Γεωργακόπουλο, οπ, 360 επ., Κιάντος, οπ, 23 επ., 25 επ., 50, Ρόκας, οπ, 120, Δρακόπουλος, οπ, αρ. 1 επ.

6. Αντί πολλών, βλ. Γεωργακόπουλο, οπ, 361 επ., Κιάντος, οπ, 36 επ., 50. Ρόκας, οπ, 252. Δρακόπουλος, οπ, 57-59, 1 επ.

7. Καλαβρός, οπ, 156 επ., 260 επ., Μπουρνούς, οπ, 39 επ., 133 επ., Ι. Μπούκουρα, Η αναγνώριση των εταιριών και το δικαίωμα εγκαταστάσεως των εις την ΕΟΚ, 1984, 79 επ., Α. Σαμαρά/Β. Λούβλη, Η εναρμόνιση του ελληνικού δικαίου των εταιριών με το κοινοτικό δίκαιο, 1983, 19 επ., Κιάντος, οπ, 40 επ., Δρακόπουλος, οπ, 50, αρ. 9, 12, 24, 38, 52, του ίδιου, οπ, 57-59, αρ. 13α, 90. Τζουγανάτος, οπ.

8. ΕφΠειρ 1410/81, ΕΕμπΛ, 1983, 243 επ, με παρατ. Γ. Στεφανάκη, 244 επ. ΕφΠειρ 583/82, ΕΕμπΛ, 1982, 385 επ. Επίσης, Κιάντος, οπ, 23 επ. σημ. 14.

επιχειρήσεων εμπίπτουν μόνον όσες αλλοδαπές εμποροβιομηχανικές επιχειρήσεις οποιουδήποτε τύπου ή μορφής έχουν νομική έδρα και αντικείμενο εκτός Ελλάδας, δεν διευκρινίζεται αν τούτο καλύπτει και όσες παρόμοιες επιχειρήσεις έχουν μεν οικονομικό αντικείμενο εκτός Ελλάδας, σε εξυπηρέτηση όμως αυτού του αντικειμένου ασκούν εμπορικές πράξεις μέσα στην χώρα⁹. Επαγωγικά πάντως και με βάση κυρίως την ratio του νόμου, καταλήγει κανείς σε καταφατική απάντηση ως προς το ανώτερο πρόβλημα, οπότε θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι υπεράκτιες εταιρίες ή επιχειρήσεις, που είναι εγκαστημένες στην Ελλάδα, μπορούν ελεύθερα να διενεργούν οποιοσδήποτε εμπορικές πράξεις στην χώρα, εφόσον οι τελευταίες συντείνουν στην εξυπηρέτηση του οικονομικού τους αντικειμένου, το οποίο βέβαια θα πρέπει να ευρίσκεται εκτός Ελλάδας¹⁰. Με τον όρο εξ άλλου "αντικείμενο" ο έλληνας νομοθέτης φαίνεται ότι θέλησε να προσδιορίσει κυρίως τις παραγωγικές εγκαταστάσεις των επιχειρήσεων αυτών, επιτρέποντας στις όποιες παράλληλες δραστηριότητες τους να υπαχθούν στο προνομιακό off-shore καθεστώς¹¹.

B. Μορφές

1. Εμποροβιομηχανικές επιχειρήσεις

Σύμφωνα με το άρθρο 1 εδ. α' α.ν. 89/67, στο προνομιακό off-shore καθεστώς κατά το ελληνικό δίκαιο μπορεί κατ' αρχήν να υπαχθεί κάθε αλλοδαπή εμποροβιομηχανική εταιρία, ανεξάρτητα από τον τύπο ή τη μορφή που αυτή έχει στον τόπο της νόμιμης εγκατάστασης της. Από την παραπάνω διατύπωση φαίνεται να προκύπτει ότι στο υπόψη καθεστώς αφενός μεν δεν μπορούν να υπαχθούν επιχειρήσεις χωρίς νομική προσωπικότητα¹², όπως για παράδειγμα ατομικές επιχειρήσεις, αφετέρου δε ότι δεν έχει καμιά σημασία η μορφή της ενδιαφερόμενης εμποροβιομηχανικής εταιρίας. Όμως το άρθρο 5 του μεταγενέστερου α.ν. 378/68 ήρθε να ξεκαθαρίσει το πράγματα, ορίζοντας ρητά ότι όπου ο α.ν. 89/67 κάνει λόγο για εταιρία, εννοείται οποιουδήποτε νομικού τύπου επιχει-

9. Για την ανάπτυξη του σχετικού προβληματισμού, βλ. Κιάντο, *οπ.*

10. Έτσι και Κιάντος, *οπ.* Πρβλ. επίσης, ΠΠρΑθ 1176/88, ΕΕμπΔ, 1990, 399 *επ.*

11. Κιάντος, *οπ.*

12. Για τη διάκριση των νομικών εννοιών μεταξύ εταιρίας και επιχείρησης, βλ. Λούβλη, *οπ.*, 141 *επ.*

ρηση, συμπεριλαμβανομένης και της ατομικής. Η τελευταία αυτή διάταξη διευκολύνει σημαντικά την υπαγωγή στο εν λόγω ευνοϊκό καθεστώς όσο το δυνατόν μεγαλύτερου φάσματος επιχειρήσεων προερχομένων και συστημένων με βάση διαφορετικά νομικά καθεστάτα, ιδίως σε σχέση με τις χώρες όπου ισχύουν οι κανόνες του αγγλοσαξωνικού δικαίου¹³.

2. Ναυτιλιακές επιχειρήσεις

Εκτός όμως από τις εμποροβιομηχανικές επιχειρήσεις και λόγω της ανάπτυξης των κάθε μορφής ναυτιλιακών δραστηριοτήτων από μέρος των Ελλήνων τόσο στην Ελλάδα όσο και το εξωτερικό, ο έλληνας νομοθέτης με βάση τον α.ν. 378/68 και το άρθρο 25 παρ. 1 ν. 27/75, όπως αυτό τροποποιήθηκε από το άρθρο 28 ν. 814/78, έκρινε σκόπιμο να υπαγάγει στο ευνοϊκό εξωχώριο καθεστώς και ορισμένες αλλοδαπές, αλλά και ημεδαπές ναυτιλιακές επιχειρήσεις¹⁴. Έτσι, γραφεία ή υποκαταστήματα αλλοδαπών κατ' αρχήν επιχειρήσεων οποιουδήποτε τύπου ή μορφής, τα οποία ασχολούνται αποκλειστικά με τη διαχείριση, εκμετάλλευση, ναύλωση, ασφάλιση, διακανονισμό αβαριών, μεσιτεία αγοραπωλησιών ή ναυπηγήσεων ή ναυλώσεων ή ασφαλίσεων πλοίων υπό ελληνική ή ξένη σημαία άνω των χιλίων κόρων ολικής χωρητικότητας, με εξαίρεση τα επιβατικά ατμοπλοϊκά πλοία καθώς επίσης και εταιρίες που ασχολούνται με την αντιπροσάπευση παρομοίου αντικειμένου επιχειρήσεων, μπορούν να εγκατασταθούν στην Ελλάδα υπό το προνομιακό

13. Αντί πολλών, βλ. *A. Tunc*, *Le droit anglais des sociétés anonymes*, Παρίσι, 1978 (2η έκδ.), 25 επ., *K. Smith/D. Keenan*, *Company Law*, Λονδίνο, 1982 (4η εκδ.), 16 επ., 30 επ., *C. Thomas*, *Company Law*, Λονδίνο, 1982, 15 επ., *A.F. Conard*, *Business Enterprises in "Introduction to the law of the United States"*, Βοστώνη, 1992, 307 επ. Επίσης, *A. Ιατρού*, *Αι εμπορικά εταιρείαι εις Μ. Βρεταννίαν, Ιρλανδικήν Δημοκρατίαν και ΗΠΑ*, 1980, 14 επ., 52 επ., *Μ. Πυροβέτη*, *Η σύσταση και το πρόβλημα του νομικού χαρακτήρα των εταιριών κατά το ελληνικό δίκαιο και τα εθνικά δίκαια των άλλων κρατών της ΕΟΚ (πλην της Ισπανίας και της Πορτογαλίας)*, Αφ. Κ. Βαβούσκον, τ. Γ', 1990, 75 επ. Σημειώνεται εξ άλλου, ότι η ερμηνευτικού χαρακτήρα διάταξη του άρθρου 5 α.ν. 378/68 ανατρέχει ρητά με βάση το άρθρο 6 του υπόψη α.ν. στον χρόνο αρχικής ισχύος του α.ν. 89/67.

14. *Καλαβρός*, σπ, 264 επ., *Αρακόπουλος*, σπ, 50, 99, του ίδιου, σπ, 57-59, αρ. 29, 160, *Ρεράκης*, σπ, 42, 751. Για νομολογία όσον αφορά εξωχώριες ναυτιλιακές επιχειρήσεις, βλ. Αρμ, 1982, 779 επ. Υπενθυμίζεται ότι η ναυτική εταιρία κατά το ελληνικό δίκαιο διέπεται γενικότερα από το καθεστώς του ν. 959/79, βλ. *Α. Καλαντζή*, *ΛικΑΕ*, II (1991), II, 1 επ.

καθεστώς του α.ν. 89/67¹⁵. Εκτός αυτού, στο ίδιο ευνοϊκό καθεστώς μπορούν κατ' εξαίρεση να υπαχθούν και όσες ελληνικές ναυτιλιακές επιχειρήσεις ή εταιρίες το επιθυμούν¹⁶.

3. Πιστωτικές μονάδες

Πέρα από τις ανωτέρω περιπτώσεις, το προνομιακό καθεστώς του α.ν. 89/67 μπορεί να επεκταθεί και σε όσους αλλοδαπούς πιστωτικούς οργανισμούς ή μονάδες έχουν κύριο αντικείμενο εργασιών εκτός Ελλάδας (Off-shore Banking Units-OBUs)¹⁷. Οι τελευταίες επισημαίνεται ειδικότερα ότι διατηρούν το δικαίωμα να συναλλάσσονται αποκλειστικά με φυσικά ή νομικά πρόσωπα ανεξαρτήτως μεν εθνικότητας, πλην όμως μονίμους κατοίκους εξωτερικού με ελληνικές ή αλλοδαπές τράπεζες που λειτουργούν νόμιμα στην Ελλάδα, με εξωχώριες επιχειρήσεις εγκατεστημένες στην Ελλάδα υπό το καθεστώς του α.ν. 89/67 και ελληνικές ναυτιλιακές επιχειρήσεις, που τα πλοία τους εκτελούν πλόες εκτός ελληνικών υδάτων, τα δε σε συνάλλαγμα έσοδα τους είναι υποχρεωτικώς εκχωρητέα στην Τράπεζα Ελλάδας καθώς τέλος και με την ίδια την Τράπεζα της Ελλάδος και το Ελληνικό Δημόσιο.

Όσον αφορά τις χρηματοπιστωτικές πράξεις που οι εξωχώριες αυτές τραπεζικές μονάδες δικαιούνται να διενεργούν, αυτές συνίστανται κατ' αρχήν στην αποδοχή καταθέσεων σε συνάλλαγμα, την έκδοση και διαπραγμάτευση ιδίων χρεωγράφων επίσης σε συνάλλαγμα ύψους και στις δυο περιπτώσεις άνω των 100.000\$ ή του ισόποσου σε άλλο ξένο νόμισμα. Ακόμη, οι εξωχώριοι πιστωτικοί οργανισμοί μπορούν να χορηγούν δάνεια ή να συμμετέχουν σε δάνεια σε συνάλλαγμα για τη χρηματοδότηση δραστηριοτήτων εκτός του ελληνικού χώρου καθώς και να προβαίνουν σε επενδύσεις και διαπραγματεύσεις χρεωγράφων σε

15. Άρθρο 25 παρ. 1 ν. 27/75, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 28 ν. 814/78, βλ. ανωτ. σημ. 14.

16. Άρθρο 2 α.ν. 378/68 και άρθρο 60 ν. 959/79, βλ. *Καλαντζή*, σπ. 20.

17. Α.Ν.Ε. 238/24.5./6.8.79 (ΦΕΚ/Α/168/25.7.79), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου μόνου παρ. 2 ν. 740/77 σε συνδ. με το άρθρο 15 παρ. 1 ν. 876/79, βλ. *Μπουρνούς*, σπ. 177 επ., *Αρακόπουλος*, σπ., 50, 98, του ίδιου, σπ. 57-59, 160. Στην έννοια των αλλοδαπών πιστωτικών μονάδων ή οργανισμών υπάγονται όχι μόνον τα πιστωτικά, αλλά και τα χρηματοδοτικά ιδρύματα κατά την έννοια του άρθρου 2 ν. 2076/92, βλ. αντί πολλών, *Β. Λούβλη*, Η νομική ρύθμιση των εταιριών αμοιβαίας εγγύησης στη Γαλλία και η προοπτική εισαγωγής του θεσμού στην Ελλάδα, *Λετ. ΕΕΤ*, τευχ. 42, 1994, 54, σημ. 26-27.

συνάλλαγμα, εφόσον το προϊόν της αρχικής έκδοσης των χρεωγράφων αυτών χρησιμοποιήθηκε για τη χρηματοδότηση δραστηριοτήτων εκτός Ελλάδας. Τέλος, οι εξωχώριες αυτές μονάδες έχουν το δικαίωμα να προβαίνουν σε κάθε μορφής πιστωτικές συναλλαγές σε συνάλλαγμα με την Τράπεζα της Ελλάδας και το Ελληνικό Δημόσιο καθώς και στην έκδοση εγγυητικών επιστολών ή το άνοιγμα ενεργύων πιστώσεων και τη διακίνηση γενικότερα αξιών σε συνάλλαγμα για έργα ή συναλλαγές εκτός Ελληνικής Επικράτειας¹⁸.

4. Τεχνικές επιχειρήσεις

Με βάση εξ άλλου το άρθρο 9 ν. 4171/61, όπως αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 23 παρ. 3 ν. 1262/82, προβλέπεται αντίστοιχο με αυτό του α.ν. 89/67 ευνοϊκό καθεστώς ειδικά για τις τεχνικές επιχειρήσεις, οι οποίες όμως διατηρούν το δικαίωμα, εφόσον το κρίνουν σκόπιμο, να επιλέξουν απευθείας το καθεστώς του α.ν. 89/67 ως υπαγόμενες γενικότερα στην έννοια των εμποροβιομηχανικών επιχειρήσεων¹⁹. Η κύρια διαφορά των δυο ανωτέρω θεσμικών πλαισίων έγκειται στο ότι σύμφωνα με τον ν. 4171/61 παρέχεται η ευχέρεια σε όσες τεχνικές επιχειρήσεις έχουν υπαχθεί σε αυτόν να ασχοληθούν, εκτός από εξωχώριες δραστηριότητες τις αντίστοιχες φορολογικές απαλλαγές με αυτές που ισχύουν για τις εξωχώριες δραστηριότητές τους²⁰.

II. Προϋποθέσεις Νόμιμης Εγκατάστασης και Λειτουργίας στην Ελλάδα

A. Εμποροβιομηχανικές επιχειρήσεις

Εφόσον συγκεντρώνονται οι ουσιαστικοί όροι νόμιμης εγκατάστασης και λειτουργίας μιας αλλοδαπής εμποροβιομηχανικής επιχείρησης ως off-shore στην Ελλάδα, που δεν είναι άλλοι από το να έχει αυτή νόμιμη

18. Α.Ν.Ε. 238/79, σπ. υπό II. Επίσης, Μπουρνούς, σπ. 178, σπμ. 469.

19. Αυτό άλλωστε είναι και το νόημα της διατύπωσης του άρθρου 4 α.ν. 89/67, το οποίο, μεταξύ άλλων, ορίζει ότι δεν τίγονται οι διατάξεις του άρθρου 9 ν. 4171/61, βλ. Λρακόπουλο, σπ. 50, 100.

20. Άρθρο 9 παρ. 4 ν. 4171/61. Για όλα αυτά, βλ. Λρακόπουλο, σπ.

έδρα και αντικείμενο δραστηριοτήτων εκτός Ελλάδας²¹, τυπική πρόσθετη προϋπόθεση αποτελεί απαραίτητα η λήψη σχετικής άδειας από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας (ΥΠ.ΕΘ.Ο). Η τελευταία παρέχεται με ειδική απόφαση του αρμόδιου Υπουργού, αφού έχει προηγηθεί αντίστοιχη αίτηση της ενδιαφερόμενης επιχείρησης προς την Υπηρεσία Κεφαλαίων Εξωτερικού του ΥΠ.ΕΘ.Ο.²² Στην αίτηση θα πρέπει να αναφέρεται η ιθαγένεια της επιχείρησης, ο τύπος σύστασής της κατά το δίκαιο της χώρας κύριας λειτουργίας της, εκεί δηλαδή όπου έχει την έδρα της, η μορφή με την οποία προτίθεται να λειτουργήσει εξωχώριως στην Ελλάδα, δηλαδή ως υποκατάστημα, πρακτορείο ή γραφείο της μητρικής επιχείρησης, το αντικείμενο της καθώς και τα στοιχεία του προσώπου που θα είναι επικεφαλής της off-shore επιχείρησης²³.

Η αιτούσα επιχείρηση πρέπει επίσης να δηλώσει αν είναι διατεθειμένη να καταθέσει ως εχέγγυο για την ομαλή εξωχώρια λειτουργία της τραπεζική εγγύηση υπό τη μορφή εγγυητικής επιστολής (ε/ε) από αναγνωρισμένη τράπεζα του εσωτερικού ή του εξωτερικού, η οποία ε/ε θα καταπίπτει υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου σε περίπτωση παραβίασης από μέρος του προσωπικού της των διατάξεων του νομοθετικού πλαισίου για τις εξωχώριες εταιρίες (α.ν. 89/67)²⁴. Το ύψος της εν λόγω ε/ε θα πρέπει να είναι της τάξης των 50.000\$ ή του ισοτίμου του ποσού αυτού σε δραχμές, πριν δε από κάθε τυχόν κατάπτωση αυτής της ε/ε η Υπηρεσία Κεφαλαίων Εξωτερικού του ΥΠ.ΕΘ.Ο. είναι υποχρεωμένη να ζητήσει έγγραφη έκθεση της εξωχώριας επιχείρησης επί των αιτίων της κατάπτωσης. Στο αίτημα αυτό του ΥΠ.ΕΘ.Ο., η επιχείρηση θα πρέπει να απαντήσει εντός 10 ημερών, διαφορετικά η αρμόδια Υπηρεσία του Υπουργείου μπορεί να προχωρήσει στη διαδικασία άμεσης κατάπτωσης της υπόψη ε/ε. Αντί εξ-άλλου ε/ε, η εξωχώρια επιχείρηση μπορεί να παράσχει προσωπική εγγύηση της υπέρ του προσωπικού της²⁵.

Ο αρμόδιος Υπουργός είναι κατά νόμο υποχρεωμένος να αποφασίσει περί του αν παραχωρεί ή όχι τη σχετική άδεια εξωχώριας εγκατάστασης και λειτουργίας εντός διαστήματος οκτώ ημερών από την υποβολή κατά τα ανωτέρω της σχετικής αίτησης²⁶. Σημειωτέον ότι η εξωχώριως εγκα-

21. Άρθρο 1, εδ. α' α.ν. 89/67 (ανωτ. υπό ΙΑ).

22. Άρθρο 1, εδ. β' α.ν. 89/67.

23. Άρθρο 1, εδ. γ' α.ν. 89/67.

24. Άρθρο 1, εδ. δ' α.ν. 89/67.

25. Άρθρο 2 παρ. 3 α.ν. 89/67 σε συνδ. με άρθρο 4 α.ν. 378/68, όπως αυτό τροποποιήθηκε από το άρθρο 22 παρ. 1 ν. 1262/82, Πρβλ. επίσης, ΝΣΚ 147/81, Αρμ. 1982, 779.

26. Άρθρο 1, εδ. ε' α.ν. 89/67.

τασταθείσα κατά τα ανωτέρω αλλοδαπή εμποροβιομηχανική επιχείρηση θα πρέπει επιπρόσθετα να καλύπτει τα έξοδα λειτουργίας της στην Ελλάδα μέσω της εισαγωγής συναλλάγματος ύψους ή ισόποσου σε άλλο ξένο νόμισμα τουλάχιστον 50.000\$ τον χρόνο για άνω των τεσσάρων απασχολουμένων υπαλλήλων, με επιπλέον υποχρέωση άλλων 12.000\$ για κάθε πρόσθετο υπάλληλο²⁷.

Β. Ναυτιλιακές επιχειρήσεις

Όσον αφορά εξ άλλου τις εξωχώριες αλλοδαπές ναυτιλιακές επιχειρήσεις, αυτές μπορούν να εγκατασταθούν στην Ελλάδα μετά από σχετική κοινή εγκριτική απόφαση των Υπουργών Εμπορικής Ναυτιλίας, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, η οποία ισχύει για πέντε χρόνια²⁸. Η εν λόγω απόφαση εκδίδεται αφού προηγηθεί ανάλογη αίτηση της ενδιαφερόμενης επιχείρησης με όλα τα στοιχεία του άρθρου 1 α.ν. 89/67, που ήδη αναφέρθηκαν προηγουμένα σε σχέση με τις εμποροβιομηχανικές επιχειρήσεις²⁹.

Όπως εξ άλλου τονίσθηκε, στο ευνοϊκό καθεστώς των α.ν. 89/67 και 378/68 μπορούν να υπαχθούν κατ' εξαίρεση όσες ελληνικές ναυτιλιακές επιχειρήσεις ή γραφεία τέτοιων επιχειρήσεων ή ναυτικές εταιρίες το επιθυμούν, αρκεί οι δραστηριότητες τους να συμπίπτουν με τις δραστηριότητες αλλοδαπών εξωχωρίων κατά τον α.ν. 89/67 ναυτιλιακών επιχειρήσεων³⁰. Ανεξάρτητα πάντως αν πρόκειται για αλλοδαπή ή ελληνική εξωχώρια ναυτιλιακή επιχείρηση, αυτή θα πρέπει να καλύπτει τα έξοδα λειτουργίας στην Ελλάδα με την εισαγωγή συναλλάγματος ύψους ή ισόποσου τουλάχιστον 50.000\$ τον χρόνο, ενώ επιπροσθέτως απαιτείται και η παροχή εγγύησης για την ομαλή λειτουργία της ύψους 5.000\$ ή του σε δραχμές ισόποσου³¹.

27. *Perakis*, οπ, 42, 654.

28. Άρθρο 28 ν. 814/78, βλ. *Καλαβρό*, οπ, 264, *Λρακόπουλος*, οπ, 50, 99, *Perakis*, οπ, 42, 751.

29. Άρθρο 1 παρ. 1, εδ β' α.ν. 378/68 (ανωτ. σημ. 23-26).

30. Ανωτ. σημ. 14-16. Βλ. και *Καλαβρό*, οπ, 264 επ. Πρβλ. επίσης, ΝΣΚ 529/80, Αρμ. 1982, 780.

31. Άρθρο 28 ν. 814/78, βλ. *Perakis*, οπ, Πρβλ. επίσης, ΝΣΚ 147/81, οπ. ΝΣΚ 224/81, Αρμ. 1982, 780.

Γ. Πιστωτικές μονάδες

Προκειμένου να δοθεί σε πιστωτικό οργανισμό άδεια εξωχώριας εγκατάστασης θα πρέπει αυτός να υποβάλει αίτηση στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, μέσω δε του τελευταίου να λάβει και τη σύμφωνη γνώμη της Τράπεζας της Ελλάδας³². Η σχετική αίτηση θα πρέπει να συνοδεύεται από δήλωση του ενδιαφερόμενου οργανισμού, η οποία καλύπτει κατ' αρχήν τα θέματα που αναφέρονται κατά τα ανωτέρω στο άρθρο 1 α.ν. 89/67³³.

Επίσης, δήλωση όσον αφορά το ύψος των ιδίων κεφαλαίων του εν λόγω οργανισμού καθώς και τη διεθνώς αναγνωρισμένη φερεγγυότητα και εμπειρία του στις διεθνείς χρηματοπιστωτικές συναλλαγές, στοιχεία που θα ληφθούν ιδιαίτερα υπόψη κατά την εξέταση της υποβηθείσας αίτησης της πιστωτικής μονάδας από την Τράπεζα της Ελλάδος. Ακόμη, βεβαίωση των αρμοδίων αλλοδαπών αρχών περί της νόμιμης λειτουργίας του ενδιαφερόμενου οργανισμού στην έδρα του καθώς και περί της δυνατότητας διενέργειας από αυτόν πράξεων επί συναλλάγματος, αντίγραφο απόφασης του Δ.Σ. του ενδιαφερόμενου φορέα περί ίδρυσης στην Ελλάδα εξωχώριας πιστωτικής μονάδας για τη διενέργεια χρηματοπιστωτικών εργασιών μαζί με τον ακριβή τόπο εγκατάστασης της υπόψη εξωχώριας μονάδας, αντίγραφα των ισολογισμών του αιτούντα των τριών τελευταίων ετών καθώς και δήλωση ότι αυτός αναλαμβάνει την υποχρέωση προσκόμισης συμπληρωματικών στοιχείων σχετικά με την οικονομική του θέση, εφόσον τα εν λόγω στοιχεία ζητηθούν ειδικά από την Τράπεζα της Ελλάδας.

Τέλος, ο ενδιαφερόμενος αλλοδαπός φορέας θα πρέπει να συνυποβάλει με την αίτηση του υπεύθυνη δήλωση με την οποία θα αναλαμβάνει την υποχρέωση εισαγωγής πριν την έναρξη λειτουργίας της εξωχώριας μονάδας του στην Ελλάδα συναλλάγματος ύψους 100.000\$ για την αντιμετώπιση των δαπανών πρώτης εγκατάστασης, στη συνέχεια δε συναλλάγματος ύψους 100.000\$ τουλάχιστον ετησίως, με εξαίρεση το πρώτο έτος, οπότε το σχετικό ποσό συναλλάγματος θα περιορισθεί ανάλογα με τον πραγματικό χρόνο εξωχώριας λειτουργίας του πιστωτικού

32. *Perakis*, οπ. 42, 654. Η Α.Ν.Ε. 238/79 (υπό Ι) κάνει βέβαια λόγο για τη σύμφωνη γνώμη της Νομισματικής Επιτροπής, όμως, όπως είναι γνωστό, η τελευταία καταργήθηκε το 1982 και αντικαταστάθηκε από την Επιτροπή Νομισματικών και Πιστωτικών Θεμάτων καθώς και τις Πράξεις του Διοικητή της Τ.Ε., βλ. σχετ. Β. Λούβλη, Η μεταβίβαση τραπεζικής πίστωσης με αλληλόχρεο λογαριασμό, 1994, 19, σημ. 4.

33. Ανωτ. σημ. 23-26.

οργανισμού στην χώρα μας. Με την ίδια υπεύθυνη δήλωση ο ενδιαφερόμενος αλλοδαπός φορέας θα πρέπει να δεσμεύεται για την κατάθεση πριν από την έναρξη λειτουργίας της εξωχώριας μονάδας του επίσημης βεβαίωσης του αρμόδιου οργάνου του περί του ό,τι ο υπόψη αλλοδαπός οργανισμός αναλαμβάνει χωρίς όρους όλες τις οικονομικές υποχρεώσεις της εξωχώριας μονάδας του. Επίσης, δήλωση-δέσμευση σχετικά με την πραγματική και συνεχή λειτουργία της υπό ίδρυση μονάδας, καθώς και σχετικά με τον καθορισμό των επιτοκίων καταθέσεων και δανεισμού, όπως και περί μόνιμης διανομής στην Ελλάδα του επικεφαλής του εξωχώριου οργανισμού μαζί με τα βασικά του στελέχη, τα ονόματα των οποίων μαζί με κάθε σχετική μεταβολή θα πρέπει να ανακοινώνονται στην Τράπεζα της Ελλάδος. Ακόμη, δήλωση αναφορικά με την πιστή εφαρμογή των καθοριζόμενων από την Τράπεζα της Ελλάδος κανόνων λειτουργίας των πιστωτικών μονάδων του α.ν. 89/67³⁴.

Δ. Τεχνικές επιχειρήσεις

Αλλοδαπές τεχνικές επιχειρήσεις, που επιθυμούν να εγκατασταθούν εξωχώριως στην Ελλάδα, θα πρέπει να υποβάλουν σχετική αίτηση για έγκριση προς το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, υπό τον όρο κατ' αρχήν ότι το προσωπικό τους αποτελείται κατά το 4/5 τουλάχιστον του συνόλου του και κατά τα 3/5 τουλάχιστον κατά κατηγορία προσωπικού από Έλληνες. Επίσης, με τον όρο ότι η ενδιαφερόμενη αλλοδαπή τεχνική επιχείρηση έχει καταθέσει τραπεζική εγγύηση αναγνωρισμένης τράπεζας του εσωτερικού ή του εξωτερικού, συνιστάμενη ειδικότερα στην έκδοση σχετικής ε/ε ύψους 50.000\$³⁵. Εφόσον πάντως πρόκειται για υπαγωγή στο ευνοϊκό εξωχώριο καθεστώς ελληνικής τεχνικής επιχείρησης³⁶, τότε το ύψος της εν λόγω ε/ε περιορίζεται στο ποσό των 25.000\$, μόνον όμως για εργασίες των επιχειρήσεων αυτών που το αντικείμενό τους βρίσκεται εκτός Ελλάδας, έστω και αν οι εργασίες εκτελούνται ολικά ή μερικά στην χώρα μας μέσω των γραφείων των υπόψη επιχειρήσεων στην Ελλάδα³⁷. Τέλος, οι ενδιαφερόμενες αλλοδαπές τεχνικές επιχειρήσεις για να υπαχθούν στο ευνοϊκό καθεστώς του ν. 4171/61 θα πρέπει να εισάγουν ετησίως στην Ελλάδα κατ' ελάχιστο όριο το

34. Για όλα τα παραπάνω, βλ. Α.Ν.Ε. 238/79, υπό Ι, 1-6.

35. Άρθρο 9 παρ. 1, α'-β' ν. 4171/61.

36. Ανωτ. σημ. 20.

37. Άρθρο 9 παρ. 4, εδ. β' ν. 4171/61.

ποσό των 50.000\$ για προσωπικό μέχρι 4 άτομα, ενώ για κάθε επιπλέον απασχολούμενο άτομο προστίθεται ποσό 12.000\$³⁸.

III. Παρεχόμενες Απαλλαγές και Διευκολύνσεις

A. Εμποροβιομηχανικές επιχειρήσεις

Με την προϋπόθεση ότι οι υπαγόμενες στο καθεστώς του α.ν. 89/67 επιχειρήσεις ασχολούνται αποκλειστικά με την εκτέλεση εργασιών που το αντικείμενο τους ευρίσκεται εκτός Ελλάδας, επιτρέπεται κατ' αρχήν σε αυτές να ζητούν τη χορήγηση σε όλο το αλλοδαπό προσωπικό τους άδειας εργασίας και παραμονής για χρονικό διάστημα μέχρι δυο ετών, το οποίο μπορεί να παραταθεί για άλλο τόσο χρόνο με δυνατότητα πολλαπλών εισόδων και εξόδων από την χώρα³⁹. Εφόσον εξ άλλου η εξωχωρίως εγκατασταθείσα επιχείρηση δηλώνει προς τις αρμόδιες ελληνικές αρχές υπεύθυνα ότι οι αιτούντες αλλοδαποί ανήκουν στο προσωπικό της και εργάζονται αποκλειστικά για αυτήν, οι ανωτέρω διευκολύνσεις ως προς την άδεια εργασίας και παραμονής των εν λόγω αλλοδαπών μπορούν να εκτείνονται χρονικά απεριόριστως⁴⁰. Όσον αφορά το υπόψη αλλοδαπό προσωπικό, επιτρέπεται η χορήγηση σε αυτό πιστοποιητικού φορολογικής ενημερότητας με ισχύ ενός έτους⁴¹. Επίσης, επιτρέπεται η ατελής εισαγωγή στην χώρα της οικοσκευής των εν λόγω υπαλλήλων κατά τη διάρκεια της εδώ παραμονής τους, με την προσαγωγή βεβαίωσης της επιχείρησης ότι πράγματι τα εισαγόμενα είδη αποτελούν την οικοσκευή των υπαλλήλων της. Τα υπόψη εξ άλλου είδη μπορούν να επανεξετασθούν ελεύθερα ή μετά από έγκριση του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών να μεταβιβασθούν σε άλλα πρόσωπα που απολαμβάνουν το ίδιο προνόμιο, διαφορετικά, εφόσον μεταβιβασθούν σε άλλα πρόσωπα που απολαμβάνουν το ίδιο προνόμιο, διαφορετικά, εφόσον μεταβιβασθούν σε πρόσωπα που δεν καλύπτονται από σχετική ατέλεια, υπόκεινται στην καταβολή των νομίμων δασμών κλπ.⁴² Απαλλάσσονται ακόμη από την καταβολή δασμών και λοιπών

38. Άρθρο 9 παρ. 1, γ' ν. 4171/61.

39. Άρθρο 2 παρ. 1, α' α.ν. 89/67, βλ. *Perakis*, οπ.

40. Άρθρο 3 παρ. 1 α.ν. 378/68, βλ. *Καλαβρό*, οπ, 264.

41. Άρθρο 2 παρ. 1, β' α.ν. 89/67, βλ. *Καλαβρό*, οπ.

42. Άρθρο 2 παρ. 1, ε', εδ β' και παρ. 2 α.ν. 89/67, βλ. *Perakis*, οπ, 42, 751.

Επισημαίνεται πάντως ότι οι προβλεπόμενες αρχικά δασμολογικές απαλλαγές των

φορολογικών υποχρεώσεων είδη εισαγόμενα από το εξωτερικό για να χρησιμεύσουν ως εξοπλισμός γραφείων της εξωχώριας επιχείρησης⁴³.

Η σημαντικότερη όμως ευνοϊκή ρύθμιση είναι αυτή που αναφέρεται στην απαλλαγή από τον φόρο εισοδήματος και κάθε άλλη φορολογική επιβάρυνση ως προς τα εισοδήματα που αποκτούν οι εξωχώριως εγκατασταθείσες στην Ελλάδα επιχειρήσεις, υπό την προϋπόθεση ότι τα εισοδήματα αυτά, έστω και αν αποκτήθηκαν στην Ελλάδα, προέρχονται από εργασίες που το αντικείμενο τους ευρίσκεται εκτός της χώρας⁴⁴. Επίσης, επιτρέπεται η εισαγωγή και εξαγωγή χωρίς διατυπώσεις δειγμάτων και διαφημιστικού υλικού χωρίς εμπορική αξία των επιχειρήσεων αυτών, με την προσκόμιση σχετικής βεβαίωσης, εφόσον οι αρμόδιες αρχές έχουν την οποιαδήποτε αμφιβολία. Ακόμη, επιτρέπεται η υπερωριακή απασχόληση του προσωπικού των εξωχώριων επιχειρήσεων, εφόσον το απαιτούν οι ανάγκες των τελευταίων και υπό τον όρο της καταβολής της νόμιμης πρόσθετης αποζημίωσης κατά την ισχύουσα ελληνική νομοθεσία⁴⁵. Τέλος, δεν έχει εφαρμογή επί των εξωχώριως εγκατεστημένων επιχειρήσεων η διάταξη του άρθρου 53α ν. 2190/20 περί τήρησης όλων των προβλεπόμενων από τον Εμπορικό Νόμο βιβλίων των ημεδα-

---

Ι.Χ. αυτοκινήτων του προσωπικού των εν λόγω επιχειρήσεων καταργήθηκαν με βάση το άρθρο 37 ν. 814/78.

43. Άρθρο 2 παρ. 1, γ' α.ν. 89/67, βλ. *Καλαβρό, οπ., Perakis, οπ.*, 42, 654. Σημειωτέον ότι ως προς την περαιτέρα μεταβίβαση των ειδών αυτών ισχύει ότι και για την οικοσκευή των υπαλλήλων των εξωχώριων επιχειρήσεων (ανωτ. σημ. 42). Πάντως, μετά την είσοδο της Ελλάδας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (σήμερα Ευρωπαϊκή Ένωση) τείνει να διαμορφωθεί καθεστώς προοδευτικής κατάρτισης των εν λόγω δασμολογικών απαλλαγών για είδη που εισάγονται από εξωκοινοτικές τρίτες χώρες (άρθρα 80-82 ν. 1402/83).

44. Άρθρο 2 παρ. 1, δ' α.ν. 89/67, βλ. *Καλαβρό, οπ., Perakis, οπ.* Επισημαίνεται όμως ότι η φοροαπαλλαγή που ίσχυε και για τα αποκτηθέντα στην Ελλάδα εισοδήματα του αλλοδαπού προσωπικού των εν λόγω επιχειρήσεων, καταργήθηκε με βάση το άρθρο 29 παρ. 1, εδ. δ' ν. 27/75. Καταργήθηκε επίσης και το προνόμιο ταχυδρόμησης στο εξωτερικό χωρίς έλεγχο συστημένων επιστολών των υπόψη επιχειρήσεων (άρθρο 2 παρ. 1, στ' α.ν. 89/67) από το άρθρο 22 παρ. 2 ν. 1262/82. Ευνοϊκή φορολογική μεταχείριση πάντως, εκτός των εξωχώριων επιχειρήσεων, απολαμβάνουν και οι αλλοδαπές επιχειρήσεις που ευρίσκονται εγκατεστημένες στην Ελλάδα, με τη χώρα δε προσέλευσης των οποίων έχει υπογραφεί σχετική διεθνής σύμβαση, βλ. *Αρακόπουλο, οπ.*, 57-59, 91 επ. *Γ. Κυπραίος, ΔικΑΕ, ΙΙ, οπ.*, 12, 12 επ., *Χ. Αναγνωστόπουλου*, Η φορολογική μεταχείριση αλλοδαπών επιχειρήσεων εγκατεστημένων σε χώρες με τις οποίες η Ελλάδα έχει συνάψει διεθνείς συμβάσεις, ΛΦΝ, 1995, 325 επ.

45. Άρθρο 2 παρ. 1, ζ' α.ν. 89/67, βλ. *Καλαβρό, οπ., Perakis, οπ.*

πών και αλλοδαπών ανωνύμων εταιριών στην ελληνική γλώσσα⁴⁶. Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 1 α.ν. 89/67, με βάση π.δ. εκδιδόμενο από τους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών δίνεται η ευχέρεια να παρασχεθούν και άλλα προνόμια ή διευκολύνσεις στις εξωχώριως εγκατεστημένες στην Ελλάδα επιχειρήσεις καθώς και να ρυθμισθούν γενικότερα οι λεπτομέρειες εφαρμογής του θεσμικού πλαισίου του α.ν. 89/67.

Β. Ναυτιλιακές επιχειρήσεις

Οι απαλλαγές και διευκολύνσεις που παρέχονται στην προκειμένη περίπτωση ρυθμίζονται κατά βάση από το άρθρο 28 ν. 814/78, το οποίο αντικατέστησε το άρθρο 25 ν. 27/75. Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές, οι εξωχώριες αλλοδαπές ναυτιλιακές επιχειρήσεις απαλλάσσονται από κάθε είδους φορολογική υποχρέωση ως προς το εισόδημα ή τις εργασίες που διέπουν στην Ελλάδα⁴⁷. Επίσης, χορηγείται στο αλλοδαπό προσωπικό με τα ήδη εκτεθέντα για τις εμποροβιομηχανικές επιχειρήσεις⁴⁸. Ακόμη, ισχύει για τις επιχειρήσεις αυτές η δυνατότητα ταχυδρόμησης στο εξωτερικό συστημένων επιστολών χωρίς έλεγχο⁴⁹.

Τέλος, κάθε διαφορά μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και εξωχώριας ναυτιλιακής επιχείρησης περί την ερμηνεία ή την εφαρμογή του αντίστοιχου προνομιακού καθεστώτος υπάγεται αποκλειστικά σε διαιτησία⁵⁰. Θα πρέπει εξ άλλου εδώ να σημειωθεί ότι οι παραπάνω απαλλαγές και διευκολύνσεις επεκτείνονται ρητά και στις ημεδαπές ναυτιλιακές επιχειρήσεις για τις εργασίες ή υπηρεσίες τους που μπορούν να χαρακτη-

46. Άρθρο 2 παρ. 1, η' α.ν. 89/67. Βλ. επίσης, *Καλαβρός, οπ., Δρακόπουλος, ΛικαΕ, Ιβ, οπ, 53α, Perakis, οπ.*

47. Άρθρο 25 παρ. 3, α'-β' ν. 27/75, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 28 ν. 814/78, βλ. *Perakis, οπ, 42, 751*. Ειδικότερα για την απαλλαγή του εισοδήματος εξωχώριων ναυτιλιακών επιχειρήσεων που προέρχεται από την εκμετάλλευση πλοίων με ξένη σημαία, βλ. άρθρο 1 παρ. 3 α.ν. 378/68, αλλά και άρθρο 29 ν. 814/78, σχετ. *Καλαβρός, οπ, 265* και κατωτ. σημ. 52.

48. Άνωτ. σημ. 39-40, βλ. *Perakis, οπ.*

49. Άρθρο 25 παρ. 3, γ' ν. 27/75, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 28 ν. 814/78, βλ. *Καλαβρός, οπ, 264, Perakis, οπ.* Το προνόμιο αυτό ήδη καταργήθηκε για τις εμποροβιομηχανικές επιχειρήσεις (άνωτ. σημ. 44).

50. Άρθρο 25 παρ. 6 ν. 27/75.

ρισθούν ως εξωχώριες⁵¹. Επίσης, αλλοδαπή εταιρία πλοιοκτήτρια πλοίου με ξένη σημαία, το οποίο αποτελεί αντικείμενο εκμετάλλευσης ή διαχείρισης ημεδαπής ή αλλοδαπής εξωχώριως εγκατασταθείσας ναυτιλιακής επιχείρησης στην Ελλάδα, απαλλάσσεται από κάθε φορολογική επιβάρυνση για το αντίστοιχο εισόδημα που απέκτησε στο εξωτερικό από την εκμετάλλευση παρόμοιου πλοίου⁵².

Γ. Πιστωτικές μονάδες

Η Α.Ν.Ε. 238/79, που εξειδικεύει το καθεστώς λειτουργίας εξωχώριων πιστωτικών μονάδων στην χώρα μας⁵³, δεν προβλέπει ιδιαίτερες απαλλαγές ή διευκολύνσεις. Συνεπώς και με δεδομένο ότι η υπόψη πράξη βασίζεται κατ' αρχήν στον α.ν. 89/67⁵⁴, φαίνεται να παραπέμπει ως προς τις παρεχόμενες απαλλαγές και διευκολύνσεις στις γενικότερες διατάξεις του α.ν. 89/67, όπως αυτές αναλύθηκαν ήδη προκειμένου για τις εμποροβιομηχανικές επιχειρήσεις⁵⁵.

Πάντως, η εν λόγω Α.Ν.Ε. 238/79 έρχεται να ορίσει συμπληρωματικά, ότι για όλες τις εργασίες, που επιτρέπονται υπό το εξωχώριο καθεστώς των πιστωτικών οργανισμών⁵⁶, δεν τίθεται κανένας περιορισμός ως προς τη διάρκεια των καταθέσεων ή των εκδιδόμενων χρεωγράφων και παρεχομένων πιστώσεων. Όλοι βεβαίως οι λογαριασμοί θα πρέπει να τηρούνται με πλήρη στοιχεία των συναλλασσομένων και όχι μόνον με αριθμητική ένδειξη, όπως συμβαίνει σε ορισμένες άλλες χώρες προκειμένου για εξωχώριες ή μη πιστωτικές μονάδες. Επίσης προβλέπεται ότι τα επιτόκια των καταθέσεων και των παρεχομένων πιστώσεων απο τους εν λόγω εξωχώριους οργανισμούς καθορίζονται ελεύθερα, ενώ τα πραγματοποιούμενα αντίστοιχα κέρδη επιτρέπεται να εξάγονται και αυτά ελεύθερα. Εξ άλλου, καμία υποχρέωση δεν βαρύνει τις εξωχώριες πιστωτικές μονάδες για αναγκαστικές καταθέσεις ή οποιασδήποτε άλλης φύσης αναγκαστική τοποθέτηση στην Τράπεζα της Ελλάδος ή αλλού, πα-

51. Άρθρο 25 παρ. 7, που παραπέμπει στην παρ. 1 του ίδιου αυτού άρθρου καθώς και άρθρο 30 ν. 27/75, βλ. Καλαβρό, *οπ.*, 264 επ., Δρακόπουλος, *οπ.*, 50, 99.

52. Άρθρο 29 ν. 814/78, που αντικατέστησε το άρθρο 26, εδ. α' ν. 27/75 (ανωτ. σημ. 47).

53. Ανωτ. σημ. 17.

54. Βλ. Εισαγωγικό Μέρος Α.Ν.Ε. 238/79, που αναφέρεται στους α.ν. 89/67, ν. 740/77 και ν. 876/79 (ανωτ. σημ. 17).

55. Ανωτ. υπό III Α.

56. Ανωτ. σημ. 18.

ράλληλα όμως η Κεντρική Τράπεζα διατηρεί το δικαίωμα καθορισμού του ανώτατου συνολικού ύψους των αναλαμβανόμενων από τις εν λόγω μονάδες υποχρεώσεων⁵⁷.

Τέλος, όσον αφορά την άσκηση ελέγχου επί των εξωχωρίων πιστωτικών οργανισμών ορίζεται ότι αυτοί είναι υποχρεωμένοι να θέτουν στη διάθεση των αρμοδίων ελεγκτικών οργάνων της Κεντρικής Τράπεζας τα βιβλία τους καθώς και κάθε άλλο τυχόν στοιχείο που θα τους ζητηθεί σχετικά με τις διενεργούμενες χρηματοπιστωτικές εργασίες. Η τήρηση πάντως των λογιστικών βιβλίων των υπόψη μονάδων μπορεί να γίνεται στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα, ενώ ως νόμιμο τήρησης των βιβλίων αυτών καθορίζεται το δολλάριο ΗΠΑ ή άλλο ξένο νόμισμα. Σε αντίσταθμισμα εξ άλλου των προηγούμενων, αλλά και των γενικότερων διευκολύνσεων προς τις εξωχώριες πιστωτικές μονάδες ορίζεται ότι απαγορεύεται οποιαδήποτε λογιστική ή άλλη οικονομική επικοινωνία μεταξύ των εν λόγω μονάδων και των τυχόν λειτουργούντων στην Ελλάδα υποκαταστημάτων των κοινών αλλοδαπών φορέων τους⁵⁸.

Δ. Τεχνικές επιχειρήσεις

Για όσες τεχνικές επιχειρήσεις έχουν υπαχθεί στο καθεστώς του ν. 4171/61⁵⁹ το άρθρο 9 παρ. 1 αυτού ορίζει ότι τα εισοδήματά τους, που προέρχονται από αντικείμενο εργασιών εκτός Ελλάδας, απαλλάσσονται από κάθε φορολογική επιβάρυνση. Επίσης, επιτρέπεται η υπερωριακή απασχόληση του προσωπικού τους, εφόσον το επιβάλλουν οι ανάγκες τους και υπό τον όρο ότι θα καταβληθεί στο προσωπικό ή νόμιμη κατά το ελληνικό δίκαιο αντίστοιχη αποζημίωση. Το ύψος πάντως της υπερωριακής απασχόλησης του προσωπικού των υπόψη επιχειρήσεων θα πρέπει να εγκρίνεται ανά εξάμηνο από το Υπουργείο Εργασίας, δεν μπορεί δε να υπερβαίνει το ανώτατο όριο των προβλεπομένων από το εν λόγω Υπουργείο ωρών υπερωριακής απασχόλησης του προσωπικού του Δημοσίου⁶⁰. Όλες εξ άλλου οι παραπάνω απαλλαγές και διευκολύνσεις ισχύουν και για τις ελληνικές τεχνικές επιχειρήσεις που υπάγονται στις διατάξεις του ν. 4171/61⁶¹.

57. Για όλα τα ανωτέρω, βλ. Α.Ν.Ε. 238/79, υπό ΙΙΙ.

58. Για όλα αυτά, βλ. Α.Ν.Ε. 238/79, υπό ΙV.

59. Ανωτ. σημ. 19.

60. Άρθρο 9 παρ. 3 ν. 4171/61.

61. Άρθρο 9 παρ. 4, εδ. α' ν. 4171/61. Επίσης, ανωτ. σημ. 36.

Συμπερασματικά, αυτό που διαπιστώνει κανείς από μια πρώτη έστω επαφή με το ισχύον καθεστώς των εξωχωρίων ή υπερακτίων επιχειρήσεων στην Ελλάδα είναι ο αποσπασματικός και κατ' επέκταση ελλειμματικός χαρακτήρας του αντίστοιχου θεσμικού πλαισίου. Προϊόν κατά κύριο λόγο⁶² του δικτατορικού καθεστώτος με στόχο, μεταξύ άλλων, να προσελκύσει κεφάλαια από τη Μ. Ανατολή⁶³, δεν φαίνεται να έχει αποτελέσει αντικείμενο συστηματικής επεξεργασίας ούτε από τις μεταδικτατορικές ελληνικές κυβερνήσεις για τους λόγους ίσως που εκτίθενται εισαγωγικά σε αυτή τη μελέτη. Αποτέλεσμα της αντιμετώπισης αυτής είναι να υπάρχουν σήμερα και να εφαρμόζονται διαφορετικές διατάξεις, ανάλογα με το αν πρόκειται για εμποροβιομηχανική ή ναυτιλιακή ή πιστωτική ή τεχνική επιχείρηση, πολλές δε φορές να εμπλέκονται οι ανωτέρω ρυθμίσεις μεταξύ τους. Αν ληφθούν εξ άλλου υπόψη ευρύτερα οι τόσο συχνές αλλαγές της ισχύουσας φορολογικής μας νομοθεσίας τα τελευταία χρόνια, που κατ' ανάγκην άπτονται με τον ένα ή τον άλλο τρόπο των φοροαπαλλαγών των εξωχωρίων επιχειρήσεων, σε συνδυασμό επιπροσθέτως και με τις κοινωτικές υποχρεώσεις της χώρας μας, αντιλαμβάνεται πλέον κανείς εύκολα τη συνολική εικόνα που προκύπτει.

Αυτός άλλωστε φαίνεται να είναι και ο κύριος παράγοντας περιθωριοποίησης στην ουσία του καθεστώτος των εξωχωρίων επιχειρήσεων στην χώρα μας σε αντίθεση με άλλες ευρωπαϊκές και μη χώρες⁶⁴, οι οποίες φρόντισαν έγκαιρα και εξακολουθούν να φροντίζουν με κάθε τρόπο για τον εκσυγχρονισμό της αντίστοιχης δικής τους νομοθεσίας. Επειδή φυσικά ποτέ δεν είναι αργά σε ανάλογες περιπτώσεις, η Ελληνική Πολιτεία διαθέτει πάντα την ευχέρεια ενεργοποίησης της προς την ορθή κατεύθυνση, που δεν είναι άλλη από την ενοποίηση και δραστηκή βελτίωση του θεσμικού πλαισίου για τις εξωχώριες επιχειρήσεις κάθε μορφής στην χώρα μας, τούτο δε σε συνάρτηση και συντονισμό με τον γενικότερο εκσυγχρονισμό της ελληνικής νομοθεσίας για την προστασία των ξένων επενδυτών. Με τον τρόπο αυτόν ο θεσμός των εξωχωρίων επιχειρήσεων μπορεί να λειτουργήσει σε αρμονικά από κάθε άποψη πλαίσια, με στόχο την αποτελεσματική προσέλκυση ξένων κεφαλαίων και τη δραστηριοποίηση όσο γίνεται περισσότερων φορέων της χώρας στις διεθνείς συναλλαγές προς τελικό και προφανές βέβαια όφελος της εθνικής μας οικονομίας.

62. Όσον αφορά δηλ. τους α.ν. 89/67 και 378/68.

63. Καλαβρός, οπ., 265. Μπουρνούς, οπ., 177.

64. Για το παράδειγμα της Κύπρου, βλ. ανωτ. σημ. 1.